

[Voigt.]

for knallerter, samt oplyse, hvilke krav der er stillet i forhold til de gamle TUM-godkendelser.«

(Spm. nr. 500).

Begrundelse.

Da det jo gælder om, at vi i fællesskab får skabt den bedst mulige sikkerhed for vore unge knallertkørere, finder spørgeren det meget vigtigt at få belyst, hvilke krav der stilles til kvalitet, bremseevne, belysning, brudstyrke og køreegenskaber, nu hvor ministeren har besluttet, at Danmark som det første land i verden ikke længere må gøre brug af de køretøjer, som alle sagkyndige siger er de bedste.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (1/9 77):

Indførelsen af en standardtypegodkendelsesordning, hvorefter hele køretøjet underkastes kontrol, før det markedsføres, må anses som en væsentlig færdselssikkerhedsmæssig forbedring i forhold til den tidligere TUM-ordning, efter hvilken der kun var fastsat bestemmelser om motor og transmission.

Følgende detaljbestemmelser kan fremhæves som værende af særlig sikkerhedsfremmende betydning:

a) Tilkørsel over ca. 2.000 km, forinden køretøjet fremstilles til typegodkendelse (med henblik på modvirkning af, at knallerter uden foretagne konstruktive ændringer kører hurtigere end tilladt efter ibrugtagningen).

b) Vægtfordeling på for- og baghjul (mindst 25 pct. på forhjul).

c) Krav om styrets mindste bredde og mindste højde ovre sædet.

d) Bremses må ikke virke på fælgen.

e) Præstationskrav til bremses.

f) Flere specifikke krav til visse lygters anbringelse og synlighed.

g) Motorens og transmissionens indretning med henblik på imødegåelse af, at der foretages ulovlige hastighedsforøgende ændringer.

h) Forbud mod passager- eller dobbeltsæde samt fodhvilere beregnet for passager.

Af *Voigt* (FP) til justitsministeren (22/8 77):

»Ministeren bedes oplyse, hvorfor han ikke har taget kontakt med Trafikmedicinsk Selskab vedrørende knallerternes vægt.«

(Spm. nr. 501).

Begrundelse.

I folketetinget den 22. april 1977 forsikrede ministeren folketingets medlemmer om, at han, hvis han fik sin bemyndigelse til at fastsætte en vægtgrænse, forinden ville undersøge alle henvendelser.

I et læserbrev, som formanden for Dansk Selskab for Trafikmedicin har sendt til samtlige danske blade medio august 1977, påpeger formanden, overkirurg, dr. med. Erik Nordentoft, at problemet om knallerternes vægt bliver nøje undersøgt, og at selskabet har henstillet dette til justitsministeriet. For god ordens skyld skal jeg meddele, at Nordentoft i sit læserindlæg anfører, at dette tilsagn om samarbejde naturligvis står ved magt. Når jeg nævner dette, skyldes det, at det jo kunne tænkes, at ministeren ikke vil stå fast ved sin beslutning om at forbyde de bedste køretøjer, før der er blevet lyttet til alle sagkyndige. Og hvis ministeren lytter ordentligt efter, er jeg overbevist om, at ministeren ikke tør påtage sig det tunge ansvar, at unge mennesker skal blive dræbt eller unødvendig hårdt kvæstet, fordi de ikke måtte benytte det samme sikre køretøj som deres kammerater i den øvrige verden.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (1/9 77):

Dansk Selskab for Trafikmedicin har flere gange over for justitsministeriet givet udtryk for, at man ikke ligger inde med oplysninger til belysning af problemerne omkring knallerternes vægt og ikke mener at kunne tilføje diskussionen om vægtgrænser noget nyt.

Justitsministeriet har derfor ikke fundet anledning til at rette yderligere henvendelse til selskabet.

Af *Voigt* (FP) til justitsministeren (22/8 77):

»Kan ministeren oplyse, om justitsministeriet har henvendt sig til Rådet for Trafiksikkerhedsforskning for at udbede sig materiale om knallerter siden den 22. april 1977?«

(Spm. nr. 502).

Begrundelse.

Ministeren sagde i folketetinget den 22. april 1977 ifølge folketingets forhandlinger spalte 2610, at vi bruger de nærmeste måneder, og jeg siger med vilje måneder, til for alvor at få tygget disse ting igennem. Da ministeren jo nu har meddelt, at han har tygget færdig, vil det